

සිවිල්ය

ජීවිතය + සෞන්දර්ය මංතලාව

පනස් හතර හැවිරිදි වාලි වැප්ලින්, දහ අට හැවිරිදි උභයා ඕ'නිල් හමුව, "සොඳුර, මා හා විවාහ වන්න, ඔබට මා ජීවත්වන හැටි කියාදෙන්නම්, ඔබ මට සතුටින් මරණය තෙක් පියනගන අයුරු කියාදෙන්න" යැයි කිය.

ඊට පිළිතුරු දුන් උභයා, "වාලි, මා ඔබ හා විවාහ වන්නම්. නමුත් ඔබ ඇසුව වෙනුවට, හැකි නම් ඔබ මට මුහුකුරා වියපත්වන හැටි කියා දෙන්න. මම ඔබට තරුණව වෙසෙන හැටි කියා දෙන්නම්" යැයි කිය.

ඔවුන් එසේ විවාහ වී, වසර තිස් හතරක් සතුටින් ජීවත් ව දරුවන් අටක් ලැබීය!

වාලි හදවතින් තරුණව අසු අට අවුරුද්දක් ජීවිතය ගෙවා තිබිණි.

එක්තරා සිත වූ දෙසැම්බර් විසිහතර වන දාවක, රෝද පුටුවට සීමාව සිටි අසු අට හැවිරිදි වාලි වැප්ලින් සිය බිරිත්දැ වූ උභයා සමගින් අවසානම වතාවට කෙටි සැඳෑ සවාරියක නියැලී ගෙව වන්න. 1977 හි සිතල තත්කල උදා වී තිබුණු අතර අළු පළමු හෝරාවේ දී සිය දරුවන් අටෙන්, හත් දෙනෙකුගේ උණුසුම් ආදරය මධ්‍යයේ, පිය උභයා ගේ කදුළු පිරි දෙනෙතෙහි දුටු උතුරා පිටාර

වාලි වැප්ලින්

ගැලු සෙනෙහස දකිමින් වැප්ලින් සිය විඩාබර හෘද ජේශීන් සදාකාලයටම විරාම ගන්වා තිබිණි!

එලෙස සාමකාමී මරණයකින් නිහඩව ගිය දේහයට සාමයක් උදා නොවූවේ කිසිවෙකු සොහොන බිඳ වාලි වැප්ලින් ගේ මළ දේහය සොරාගෙන ගොස් තිබූ බැවිනි.

තොරතෝන්වියක් නැති දුරකතන ඇමතුම් විසි හතකින් සිදුකළ බියගැන්වීම්, කරදර කිරීම් හා අපහාසයෙන් පසු මළ දේහය සදහා පවුම් 40,000ක කප්පමක් ඉල්ලා තරුණ කටහඩක් කතාකර තිබිණි.

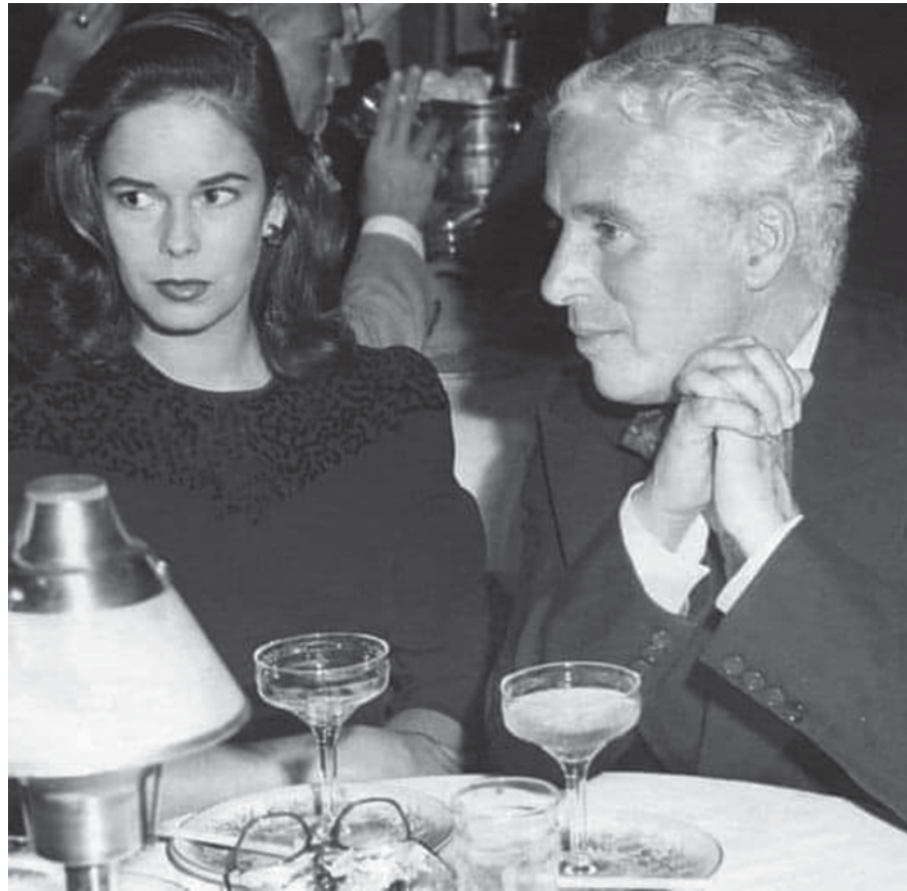
සිනාමුසු මුහුණින් සියල්ල පිළිකෙවී කොට තිබූ උභයා මහත්මිය ඒ අසැබි තරුණයා අමතා මෙසේ පැවසීය,

"මළ කුණ ඔබ ලග තබා ගන්න, වාලි මා හදවතෙහි ජීවත් ව හිඳි"

දුරකතනය පසෙකින් තැබූ උභයා, වාලි ගේ මළකුණ හැරදා පියා සුවපහසු නින්දකට වත් හ. සමහර විට ඇ තිස් හතර අවුරුද්දකට පෙර විවාහ යෝජනාවේ පොරොන්දුව හිතයෙන් දැක ගන්නට ඇත!

උපුටන ඓතිහාසික ඡායාරූප නොසැලෙයි පිටුවෙන් ස්තූතියි.

- නිරෝෂා හේමන්ති -

SOUVENIRS OF A FORGOTTEN HERITAGE
GAMINI De S. G. PUNCHIHewa

අතීත උරුමයක සොඳුරු මතක සටහන්

සිරිවර්ධනායක සභාල වහසිංහ රත්නායක වහසිංහ

අතීත උරුමයක සොඳුරු මතක සටහන්

Souvenirs of a Forgotten Heritage by Gamini de S.G. Punchihewa යසසාල වහසිංහ, රත්නායක වහසිංහ සූරිය ප්‍රකාශන.

නිදහසින් පසු ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රථම බහුකාර්ය යෝජනා ක්‍රමය ලෙසින් හැඳින්වෙන්නේ ගල් ඔය සංවර්ධන ව්‍යාපාරය. සේනානායක සමුද්‍රය මුල් කරගෙන ආරම්භ වෙන මෙම ව්‍යාපෘතිය හේතුවෙන් දිගාමඩුලු පෙදෙස දැඩි වෙනස්කම්වලට භාජනය වෙනවා. එය එක් අයුරකින් සංවර්ධනයක් වූවත් මිශ්‍ර ප්‍රතිඵල ලබාදෙන්නක්. ගල් ඔය සංවර්ධන ව්‍යාපාරයේ ලිපිකරු පත්වීමක් ලබන ගාමිණි එස්.ජී. පුංචිහේවා මහතා එහි පැමිණෙන්නේ වර්ෂ 1955 දී. එතැන් පටන් වසර ගණනාවක් පුරාවට එම ව්‍යාපෘතිය තුළ දී ඔහු ලබන අත්දැකීම් යම් ප්‍රමාණයක්, Souvenirs of a Forgotten Heritage නමින් ග්‍රන්ථයක් ලෙස එළි දකිනවා.

ගාමිණි එස්.ජී. පුංචිහේවා මහතා, සංවර්ධන ව්‍යාපාරය හේතුවෙන් දිගාමඩුලු පෙදෙසින් විශැකී යමින් තිබූ සංස්කෘතිය දෙසට වැඩි අවධානයක් යොමුකර ඇති බව මෙම ලිපි එකතුවෙන් පැහැදිලියි. පිටස්තර ජනයා පදිංචි වීමට පෙර එහි තිබූ ජීවන රටාව, යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර, වෙදහෙදකම්, ගැමි කලා කටයුතු පිළිබඳ තොරතුරු කෘතිය තුළ අඩංගු වී ඇත. එමෙන්ම පුංචිහේවා මහතා, ප්‍රදේශය පුරාවට පැතිරී තිබූ පුරා විද්‍යාත්මක නටඹුන් පිළිබඳව ද දුහුඬින් විස්තර කර ඇති අයුරු දක්නට හැකියි. රූප සටහන් සහ ඡායාරූප ද ඇතුළත් වීම වැඩි වටිනාකමක් පොතට ගෙන ඒ. නමුත් ඇතැම් ඡායාරූප එතරම් පැහැදිලි නොවීම අහාගතියි.

මෙහි ඇති තවත් සුවිශේෂී කරුණක් වන්නේ, වෛද්‍ය R.L. Spittle මහතාගේ දැඩි අවධානයට පාත්‍ර වූ වැදි ජනතාව පිළිබඳ තොරතුරු එකතුවක් එක්කර තිබීම. Spittle මහතා පිය නැගූ මාවත් හි සැරිසැරීමටත් ඔහුගේ කෘතීන් හි කතානායකයන් වූ වැදි පරපුරේ ඇතැම් සාමාජිකයන් හමුවීමටත් පුංචිහේවා මහතා වාසනාවන්ත වී ඇති බව පෙනී යනවා. දිගාමඩුලු වනපෙන් වල තොරතුරුත් (ශාක ,පක්ෂීන්, සිව්පාවුන්) යම් තරමකට මෙහි ඇතුළත්.

ගාමිණි එස්.ජී. පුංචිහේවා මහතා, තම අත්දැකීම් එකින් එක එකතුකරගන්නා කාලය වනවිට ද මෙහි ඇති මතකයන් විශැකී යාම ආරම්භ වී අවසන්. ඉදින් මේ වනවිට එම බොහෝ මතක පොත් පිටු වලටම සීමාවී ඇතැයි සිතමි.

- නවෝද්‍යා කොළඹගේ -